

Az erdő-őri szakoktatás kérdésének tanulmányozására kiküldött bizottság jelentése az Országos Erdészeti Egyesület igazgató választmányához.

Az erdő-őri szakképzés ügyének tanulmányozására kiküldött bizottság folyó évi május hó 24-én e tárgyban tartott tanácskozásáról a következő jelentést van szerencsénk a tekintetes igazgató választmány elé terjeszteni.

Az erdő-őri szakoktatás szervezésének sürgős szükségessége már annyiszor lett kimutatva tanácskozásokban és a sajtó terén, hogy a bizottság feleslegesnek tartotta annak újabb bizonyítgatásába bocsátkozni. Helyén valónak hiszi azonban megemlíteni, hogy az, a mit e tekintetben az erdő-őri szakoktatás érdekében tett felszólamlások eddig erdőgazdasági viszonyainkból folyó szükségességnek ismertek el, az erdő-törvény életbe lépése óta ma már kötelesség, és az országnak, miután a törvényt megalkotta és ebben elrendelte, hogy az állam felügyelete alá rendelt erdőbirtokokban a törvény kihirdetése napjától számított 10 év leteltével kizárólag szakképzett erdő-őrök alkalmaztassanak, öketetlenül gondoskodni kell, arról is, hogy erdő-birtokosainknak megadassék a lehetőség a törvény ezen kívánalmának megfelelő személyzet nevelésére. Módot erre a birtokosoknak jelenlegi viszonyaink között csak megfelelő szakoktatás által lehet nyújtani, ennek szervezéséről tehát minél előbb gondoskodni kell, ha azt akarjuk, hogy az erdő-törvény sikeresen végrehajtható legyen.

Hogy miként volna az erdő-őri szakoktatás szervezendő, erre nézve a szakközönség véleménye eddig több tekintetben eltérő volt. Azok például, a kik csak a nagyobb erdő-birtokok viszonyait vették figyelembe, feltétlenül a gyakorlati oktatás mellett nyilatkoztak s azt ajánlották, hogy az erdő-őrök mindenütt künn a gazdaságban, szolgálat közben képez-

tessenek ki, míg mások véleményük szerint alaposabb kiképzésben kívánván részesíteni a leendő erdő-öröket, rendes szervezetű szakiskolák felállítását követelték.

A bizottság nézete szerint a maga helyén mindkét mód jó eredménnyel alkalmazható, jelenlegi viszonyaink között azonban kizárólag sem az egyikkel, sem a másikkal nem lehet czélt érni.

Rendes szakiskolákban kétség kívül igen jó és alapos képzettségű erdő-öröket lehetne nevelni, mindenesetre képzettebbeket, mint gyakorlati uton, de annyit semmi esetre sem, mint a mennyire a törvény által kitűzött határidő letelte után szükség lesz. Mert Magyarország 13 millió holdat tevő erdőterületéből az állam felügyelete alá rendelt birtokok igen jelentékeny részt tesznek ki, csupán ezekben is tehát annyi erdő-öröt kell majd alkalmazni a törvény értelmében, hogy, ha csak a rendes halálzási esetek folytán támadó hiányokat kellene is ezen személyzetben pótolni, számos iskolára lenne szükség.

Ez a nagy személyzet azonban ma még nem is teljes s az alkalmazott erdő-örök is csak igen jelentéktelen részben bírnak azon képzettséggel, melyet a törvény megkíván. Azon nyolcz év alatt tehát, mely a törvény előbb említett határozatának életbelépéséig még hátra van, bizonyára több ezer erdő-öröt kell az országban kiképezni és a birtokosoknak rendelkezésére bocsátani. Erre a czélra pedig annyi iskola volna szükséges, a mennyinek felállítását jelenlegi viszonyaink között nem remélhetjük.

Egyébiránt a bizottság nem is helyez nagy súlyt arra, hogy a kiképzés kizárólag rendes szakiskolákban történjek, sőt ellenkezőleg úgy hiszi, nem is volna tanácsos az erdő-öröknek oly magas képzettséget adni, a minőt csak rendes iskolákban lehet megszerezni, mert e képzettségnek egyrésze sok esetben felesleges lenne s másfelől az erdő-örökben oly igényeket

támasztana, melyeket a birtokos közönség az erdőgazdaság mostani jövedelmezősége mellett nem volna képes kielégíteni.

Egyáltalában a bizottság nézete szerint az erdő-őröktől ez idő szerint nincs okunk többet követelni mint, hogy tudjanak jól írni és olvasni, tudjanak hibátlanul számolni s egyszerűbb számadásokat készíteni; legyenek ép, egészséges testalkatú, értelmes és szolgálatkész emberek; ismerjék az erdővédelem körében felmerülő teendőket, s az erdő-törvénynek és vadászati törvénynek erre vonatkozó intézkedéseit és azon eljárási formákat, melyeket az erdei kihágások felderítésénél, a tettesek nyomozásánál, az erdei naplók vezetésénél, a káresetek bejelentésénél stb. követniök kell; továbbá, hogy tudják a nyert utasítások szerint sajátkezüleg végezni és egyszersmind értelmesen vezetni is mindazon munkálatokat, melyek az illető vidéken az erdőművelés és kihasználás körében, továbbá az anyagok kiszállításánál, raktározásánál, feldolgozásánál és értékesítésénél előfordulnak.

Ezzel a képzettséggel nálunk mindenütt megfelellhet az erdő-őr a szolgálat igényeinek, ennyire pedig nem csak rendes iskolában lehet őket megtanítani, hanem e célra berendezett gazdaságokban gyakorlati oktatással is.

És ez az utóbb említett módja az erdő-őrök kiképzésének nem csak olcsóbb lenne az előbbinél, hanem azzal az előnnyel is bírna, hogy az országnak minden vidékén meghonosítható volna, a hol rendezettebb viszonyokkal bíró nagyobb uradalmak vannak, míg a rendes iskolákat, ha nagyobb számban állíttatnának is fel, nehéz lenne úgy elhelyezni, hogy minden erdődús vidéknek jusson egy-egy.

Tisztán gyakorlati iskolákkal azonban szintén nem lehetne célt érni, mert hazánkknak még sok oly része van, hol nagyobb, rendezettebb uradalmak, melyekben az erdő-őrök gyakorlatilag képezethetnének, nincsenek.

A bizottság tehát mindezeket figyelembe véve, azt ajánlja, hogy e két nevelési mód együtt egymást kiegészítve alkalmaztassék oly módon, hogy azokon a vidékeken, hol sok az erdő s az erdőbirtokok között a kincstárnak, közalapítványnak vagy magán birtokosoknak nagyobb és rendezettebb uradalmi vannak, a gyakorlati iskolázás rendszeresítették, azon vidékek számára pedig, melyeknek kevés erdeje van s az erdőállományt többnyire kisebb és berendezetlen gazdaságok képezik, rendes tanító személyzettel ellátott szakiskolák állittassanak fel.

Ezen utóbbiak Magyarország déli vidékein volnának elhelyezhetők, míg a gyakorlati iskolákkal különösen az erdődús felvidéken lehetne sikeres kísérleteket tenni.

A mi ezen utóbbiaknak berendezését illeti, a bizottság ismételni kívánja, hogy a gyakorlati iskolákban az erdő-öröklet nem könyvekből, szobai oktatással, hanem künn a gazdaságban munkaközben, munka és gyakorlat által kellene nevelni s e szerint a tanítást sem e célra kinevezett külön személyzet, hanem mindenütt az illető erdőtiszték végeznék; a mi pedig a tanulókat illeti, ezek is első sorban az uradalom szolgálatában álló segéd- és munkás-személyzetből vétetnének, kik azután egy bizonyos számig a szomszéd kisebb birtokosok által oda küldött egyénekkel és az önként jelentkezőkkel volnának kiegészíthetők, hogy ily módon a vidék kisebb birtokosainak is alkalmuk legyen magukat kellően képzett erdő-örökkel ellátni.

A gyakorlati iskolák ezen berendezés mellett természetesen magán intézmények jellegével bírnának, melyeket felállítani és szervezni az illető uradalmak tulajdonosainak kellene.

Hogy ezt a nagyobb uradalmak s ezek között főleg azok, melyek az állam kezelése alatt állanak, meg is fogják tenni, nem eshetik kétség alá, annál is inkább, mert egy-egy ilyen iskola nagy költségekkel egy általában nem fog jární.

Mindamellett, hogy a szervezés gyorsan és rendszeresen vitessék keresztül, czélszerű volna, ha az Országos Erdészeti Egyesület az eszmét a nagyméltóságu földmívelési ministerium figyelmébe ajánlaná, azon indokolt kéréssel, hogy ha az helyeslését kinyeri, a gyakorlati szakiskolák felállítását valamennyi kincstári uradalomban minél előbb elrendelje s egyuttal hasonló intézkedések tételére a nagyméltóságu közoktatási ministeriumot és néhány alkalmas magán uradalom tulajdonosát is felkérje.

A szervezésnél követendő eljárásra és a berendezés módjára nézve a bizottság nézete szerint a következők volnának a ministerium magas figyelmébe ajánlhatók.

1. A gyakorlati oktatás helyül minden uradalomban egy-egy olyan erdőgondnokság volna kiszemelendő, melyben

a) a kezelés lehetőleg rendezett;

b) a vidéken honos főbb faemek és az erdőgazdasági üzem jelentékenyebb ágai lehetőleg koncentrálva mind előfordulnak és

c) az erdei munkák közül, ha nem is mindenik, de legalább a főbbek házilag kezeltetnek.

Ez az utóbbi feltétel főleg azért volna szem előtt tartandó, hogy a tanulóknak azon részét, mely az uradalom szolgálatában álló személyzetből vétetik, a tanulási időszak alatt is az uradalomra nézve hasznosan lehessen foglalkoztatni, s másfelől, hogy az idegen birtokosok által oda küldött egyének és az önként jelentkező tanulók is önfentartásuk megkönnyítése czéljából, legalább a főbb erdei munkák ideje alatt, fizetéses alkalmazást, illetve munkájukért díjazást nyerhesenek.

2. Az eként kiszemelt erdőgondnokságok állandó iskoláknak volnának tekintendők, azok kezelésével tehát következetesen olyan erdőtiszteket kellene megbizni, kik az alá-

rendelt személyzet oktatására nem csak képességgel, de egyszersmind hajlammal is bírnak. Ezek mellé oly esetekben, midőn a kezelési teendők egy embernek idejét egy magukban is igénybe vennék, kiegészítőül egy-egy alkalmas erdőgyakornokot és a kezeléshez egynéhány olyan erdő-őrt lehetne beosztani, kik az uradalomban előforduló munkákat jól ismerik, azokat gyakorlati ügyességgel végzik, és értelmi tekintetben is a képzetebbek közé tartoznak.

3. Tanulókul úgy az uradalom szolgálatában álló személyzetből, mint az idegenek által odaküldetettekől és önként jelentkezőkből is csak olyan egyének volnának elfogadandók, a kik:

- a) 17-dik életévüket betöltötték;
- b) erős, egészséges testalkatúak;
- c) írni, olvasni és a közönséges négy művelettel hibátlanul számolni tudnak és végül
- d) a kik megelőzőleg legalább egy évet erdei munkák körében töltöttek.

4. Az így berendezett iskolákban a tanításnak, mint már említve lett, teljesen gyakorlati irányúnak kellene lenni; az oktató erdőtisztnek tehát legelső feladata az lenne, hogy tanulóit felváltva az erdőgondnokság székhelyén és künn az erdő-őri kerületekben folytonosan foglalkoztassa és pedig oly módon, hogy lehető czélszerű sorrendben minden tanulónak alkalma legyen addig foglalkozni egy-egy munkálatnál, míg abban tökéletes jártasságot és gyakorlati ügyességet szerez.

A czélszerű munkabeosztás mellett feladata lenne továbbá az oktató erdőtisztnek: tanulóit működésük közben folytonos figyelemmel kísérni, alkalmasszerűleg rövid magyarázatokkal és utasításokkal ellátni, őket a munkába bevezetni, a teljesített munka felülvizsgálása alkalmával hibáikra figyelmeztetni s egyuttal a helyes eljárás iránt is felvilágosítani.

A külső munka szünetelése idejében és ünnepnapokon azután az „Erdő-őr“ nyomán hetenkint egy-két órai elméleti oktatásban is részesítendőek volnának a tanulók, hogy ily módon az erdővédelemre és a vadászat gyakorlására vonatkozó törvényes intézkedéseket szabályokat és eljárási módokat általában azon tudnivalókat is megtanulhassák, melyeket tisztán gyakorlati úton elsajátítani nem lehet, az erdő-őri szakvizsga letétele alkalmával azonban még is tudni kell.

5. Hogy a tanítás eredménye ezen iskolákban ne csak a jóakarattól függjön, az oktató erdőtisztek állandó jutalmazásban volnának részesítendőek. Az ezen célra szükséges összegek kincstári és közalapítványi uradalmakban az évi rendes költségvetésekbe volnának felvehetőek, és az uradalom alapjából kifizethetőek. Hasonlóan járhatnának el a magánbirtokosok is, bár mindenesetre igen kívánatos volna, hogy a magán szolgálatban álló oktató erdőtiszteket ezen kívül minden kitanított és sikerrel vizsgázott erdőőr után maga a kormány is bizonyos meghatározott összeggel jutalmazza.

Ezen kívül minden ilyen erdőtiszt felhatalmazandó volna arra is, hogy a tanítás sikerének előmozdítása céljából, kis mértékben az erdei munkálatoknak oly nemeit is végeztethesse tanulóival, melyek az uradalomban eddig nem voltak honosak. A hol például a mesterséges erdőítés még nem alkalmaztatik, meg lehetne engedni az erdőtisztnak, hogy egyszerű magpergetőket s kisebb csemetekerteket készíthessen, az ertvényezés idejében pedig a vetés és ültetésnek különböző módjait is megkísérthesse. Ép így meglehetne engedni, hogy ott, a hol az erdei iparüzletek ismeretlenek, a szenitással, kátrányfőzéssel, zindely- és dongatermeléssel stb. próbák tétessenek, vagy pedig, hogy az áterdöléseknek, szállalásoknak és felújító vágásoknak egyes részletei a szokásosnál gondosabban, egészen a szaktudomány követelményei szerint vitessenek keresztül,

hasonlóképen, hogy a csusztatók készítésénél, víz- és utépitkezéseknél egyes szakaszok szilárdabban, jobb szerkezettel készíttessenek stb.

Az ilyen kísérletek, kis mértékben és takarékosan keresztül vive, alig okoznának számba vehető költségeket az uradalomnak; a tanítást azonban rendkívül termékenynyé tennék nem csak a tanulókra, de az oktató erdőtisztre nézve is, mert benne is érdekeltséget keltenének, úgy hogy különben sok odaadást és ügybuzgóságot kívánó feladatát kedvvel és előszeretettel teljesítené.

Ezen kívül az iskolául szolgáló erdőgondnokság ily módon valóságos kis mintagazdasággá fejlődnek ki, melyben a később nagyban alkalmazni kívánt javítások és újítások gondosan előkészíthetők és kipróbálhatók volnának.

6. Vizsgákat a gyakorlati iskolákban nem volna szükséges tartani, mivel az innen kikerülő tanulóknak később ugyanis le kell tenni az erdőőri szakvizsgát. Ez utóbbit illetőleg azonban a bizottság igen kívánatosnak tartaná, ha a kormány megengedné, hogy a gyakorlati iskolák növendékei, ha a 3 évi gyakorlati szolgálatot kitöltötték, 24 éves koruk elérése előtt is letehessek a szakvizsgát, mivel minden bizonyítvány nélkül a legügyesebbeknek is nehéz lenne alkalmazást szerezni; ez a körülmény pedig megint az iskolák látogatottságára volna káros visszahatással.

Arra a kérdésre, hogy minő eredményt lehetne várni ezen gyakorlati iskolázástól, a bizottság számokkal nem felelhet, de meg van győződve, hogy ha a kincstári és közalapítványi uradalmakban e terv idejekorán valósítatik, s a jó példát később egyes magánuradalmak is követik az ország felvidékén, továbbá Lippa és Temesvár környékén, Erdély egy részében és a Bácskában, mindenütt elég erdőőr lesz nevelhető azon birtokosok számára, kik a hátralevő 8 év alatt kivétel nélkül

szakvizsgázott egyénekből álló személyzetet kell hogy alkalmazzanak.

A birtokosoknak mindenesetre módjukban fog állani, hogy ezen kötelezettségük teljesítéséről kellően gondoskodjanak.

* * *

Az országnak azon részei számára, hol a gyakorlati iskolázást nem lehetne meghonosítani, mint már fennebb is említve volt, a bizottság nézete szerint, állandó tanító személyzettel ellátott erdőőri szakiskolákat kellene felállítani, még pedig, hogy az igényeknek ezen részekben is teljesen meg lehessen felelni, egymásután fokozatosan legalább hármat.

E három iskola közül egyet a Dunán túl, egyet az Alföldön és egyet az erdélyi részekben lehetne legcélszerűbben elhelyezni, mert ezen beosztás mellett az ország minden része kellő figyelemben részesítenék, és az iskolák közül is mindenik egy-egy erdészeti tekintetben sajátlagos viszonyokkal bíró vidék központjába esnék, úgy hogy mindenik az illető vidék erdeinek megfelelő speciális irányt követhetne.

E szűkebb körben az iskolák helyét nem kívánja a bizottság kijelölni, mivel annak megválasztásánál főleg célszerűségi tekintetek lehetnek irányadók, szükségesnek tartja azonban, hogy a kérdés eldöntésénél figyelem fordíttassék arra, miszerint az iskolák lehetőségig valamely nagyobb erdőterület közvetlen közelébe jussanak, s másfelől, hogy iskolahelyiségül olyan épületek legyenek megszerezhetők, melyekben a tantermeken kívül, ha csak lehetséges, a tanulók is elhelyezhetők legyenek. E körülményre nagy súlyt fektet a bizottság, miután úgy hiszi, hogy az iskolák látogatottságát ezen a módon lehetne leginkább biztosítani. Ugyanezen célból ösztöndíjakat is lehetne alapítani, vagy a mi még célszerűbb volna, a szegényebb tanulókat olcsóbb, szolgálkat megillető étellemezzel lehetne ellátni.

A tanítást ezen iskolákban már állandó tanító személyzetnek kellene végezni, még pedig rendes előadási órákon, hogy a rendelkezésre álló idő intenzív felhasználásával a tanulmányot, mely alatt a tanulóknak teljesen végezni kell az intézetet, lehetőségig rövidre lehessen szabni. Az oktatásnak azonban itt is kiválóan gyakorlati irányúnak kellene lenni, mert a kiképzés mostani igényeinknek csak úgy felelhet meg, ha a kikerülő növendékek minden további gyakorlat nélkül is képesek lesznek hivatásukat teljesíteni. Hogy ezen cél elérhető legyen, az intézetnek egy nagyobb csemetekertet és néhány száz hold alkalmas erdőt kellene rendelkezésre bocsátani, hogy a tanulók az előadásokon megismert műveleteket és munkálátokat gyakorlatilag is megtanulhassák.

Ezen feltétel teljesítése esetében a tanítás úgy volna berendezhető, hogy azon hónapokban, midőn az erdei munkák szünetelnek, az egész idő előadások tartására és az intézeti kert művelésére fordíthatnák, az erdei munkálatok idejében pedig az előadások egy-két hétre, sőt szükség esetében hosszabb időre is teljesen beszüntethetnének, s a tanulók kellő felügyelet alatt rendes munkásokként az intézeti erdőben foglalkoztatnának. Hogy a tanulók a kitartó munkára kedvet kapjanak, s hogy erre kötelezhetőek is legyenek, az intézet által a teljesített munka arányában, a folyó napszámbéreknek megfelelő díjazásban volnának részesíthetők.

Ezen kis intézeti gazdaság helyes kezelés mellett igen kevés költséggel járna, mert a kezelési kiadásokat vagy legalább ezeknek nagy részét a termelt anyagokból befolyó összegek által lehetne fedezni, s az intézeti kertből is, melyet évek folytán jól rendezett csemete-teleppé lehetne fejleszteni, tekintélyes jövedelmet huzhatna az intézet.

A tanidőt a bizottság többsége 1 évben javasolja megállapítani, míg a kisebbség a teljes kiképzésre legalább másfél

évet tart szükségesnek, különösen azért, hogy a tanulók legalább a főbb erdei munkákat kétszer láthassák és végezhessek.

Felvételi feltételekül, mint a gyakorlati iskoláknál, itt is:

- a) a 17 éves kor betöltését,
- b) ép, erős, egészséges testalkatot,
- c) elemi iskolák végzését, vagy az írás-, olvasás és a közönséges négy művelet szerinti számolásban való jártasságot, és végül
- d) annak igazolását kívánja a bizottság kikötni, hogy az illető megelőzőleg legalább egy évet erdei munkákkal foglalkozott.

Az utóbb említett feltételt a bizottság néhány tagja az iskolák látogatottsága érdekében mellőzhetőnek véli.

A tanításnak díjmentesnek kellene lenni, sőt mint már fennebb is említve lett, a tanulókat ingyen lakással és legalább bizonyos számig egyszerű étellemezzel is el kellene látni.

E kedvezményben természetesen az aránylag legérdemesebbek volnának részesítendőek; az érdemsorozat megállapítása végett tehát negyedévenként vizsgákat kellene tartani.

Az erdőőri szakvizsga letétele alól ezen iskolák növendékeit sem kellene felmenteni, azt azonban megengedhetné a kormány, hogy azt az intézet elvégzése után azonnal, tehát a 24 éves kor betöltése előtt is letehessek.

A tanításra és az intézeti ügyek ellátására a bizottság nézete szerint a következő személyzet volna szükséges:

a) egy igazgató-tanár, 1200 frt fizetéssel, szabad lakással és fajárandósággal;

b) egy segédtanár, 600 frt fizetéssel, 2 szobából álló lakással és ingyen fával;

c) egy erdőőr, 400 frt fizetéssel, az iskolaépületben szabad lakással és ingyen fával javadalmazva.

Ezek közül az igazgató-tanárnak az előadások egy részét, az intézeti ügyek vezetését, és az intézeti erdőgazdaság keze-

lését kellene végezni, míg a segédtanár a reá eső előadásokon kívül az iskolai gyakorlatokat és a gyakorló munkákat vezetné, az intézeti erdőőr pedig az iskolai helyiségekre, a felszerelésekre, az intézeti kertre és erdőre ügyelne fel, s ezen kívül az erdei munkálatok tartama alatt a tanulókat is ellenőrizné.

Az intézet és intézeti személyzet számára szükséges épületeknek, továbbá a kertnek és erdőnek megszerzéséhez szükséges költségeket, melyek egyszer és mindenkorra fognak kiadatni, most nehéz lenne előirányozni, mivel adatok hiányában még megközelítő számítást sem lehetne ez irányban tenni. Egyébiránt a bizottság úgy hiszi, hogy a kormánynak azon esetben, ha a tervet valósítani fogja, nem lesz nehéz az iskolák számára oly helyet keresni, hol a külső felszereléshez szükséges épületeket, kertet és erdőt, illetőleg annak a tanításra való felhasználását az illető város vagy község ingyen, vagy legalább is igen méltányos feltételek mellett fogja átengedni.

A belső berendezésre, nevezetesen a tantermek felszerelésére, a tanulók lakhelyiségének egyszerű bebutorozására és a kert berendezésére a bizottság nézete szerint egy-egy iskolánál 1200 frtnál több nem lesz szükséges.

Az első berendezés után egy-egy iskolának évi rendszeres szükségletét pedig következően hiszi a bizottság előirányozhatónak. Szükséges lenne:

1. Személyes kiadásokra:

1 igazgató-tanárnak	1200	frt,
1 segédtanárnak	600	„
1 erdőőrnek	400	„
15 tanulóknak (élelmezésre)	1500	„
együtt	3700	frt.

1. Dologi kiadásokra, és pedig:

a) Az iskolai épület és kert fenntartására, az intézeti helyiségek és az intézeti személyzet lakhelyiségének fűtésére és világítására	600	frt,
b) Eszközökre, tanszerekre és más felszerelésekre	150	„
	<hr/>	
együtt	750	frt.

c) Üzemi kiadásokra.

Az intézeti kert és erdő kezelési és üzemi kiadásaira (a bevételeken felül) átalánykép 550 frt,

Összesen tehát személyi, dologi és üzemi kiadásokra 5000 frt.

E szerint a bizottság által tervezett három erdőőri iskola együtt véve 15.000 forintba kerülne évenként. Mindenesetre nem oly nagy összeg, melyet az állam jelenlegi viszonyai között is ne áldozhatna az erdőőrök kiképzésére, annyival is inkább, mert mint fennebb is kimutattuk, ennek gyors és czélszerű foganatosításától van leginkább feltételezve az évtizedeken át folyton sürgetett s bizonyára mindenki által üdvösnek tartott erdőtörvény legfontosabb intézkedésének sikeres és az ország erdőgazdasági érdekeinek minden tekintetben megfelelő végrehajtása.

Budapest, 1881. május 24-én.

A bizottság nevében:

Bedő Albert,
a bizottság elnöke.

Horváth Sándor,
a bizottság jegyzője.